

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **T., a. s.**, so sídlom v K., zastúpeného JUDr. L. B., advokátkou so sídlom v B., proti odporcovi **V., s. r. o.**, so sídlom v M., **o 2 470 809 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9 C 182/2002, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2008 sp. zn. 5 Co 279/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2008 sp. zn. 5 Co 279/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin rozsudkom z 15. mája 2007 č. k. 9 C 182/2002–267 návrh navrhovateľa na zaplatenie 2 470 809 Sk titulom zhodnotenia predmetu nájmu zamietol z dôvodu premlčania. Uviedol, že premlčacia lehota počítaná odo dňa splatnosti faktúry č. X. (28. 4. 2000), ktorou navrhovateľ vyfakturoval odporcovi uplatňovanú pohľadávku, uplynula 29. 4. 2003. O zmenu návrhu navrhovateľ požiadal podaním z 23. 3. 2005 a následne 10. 5. 2007. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 231 133,40 Sk na adresu právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Žiline uznesením z 29. apríla 2008 sp. zn. 5 Co 279/2007 odvolanie navrhovateľa odmietol ako oneskorene podané 26. 6. 2007, pretože odvolacia lehota pri náhradnom doručení rozsudku 10. 6. 2007 začala plynúť týmto dňom a za posledný deň na podanie odvolania treba považovať deň 25. 6. 2007. Bol toho názoru, že skutočnosť o nezdržiavaní sa v mieste doručenia v čase od 4. 6. 2007 do 8. 7. 2007 bola právna

zástupkyňa navrhovateľa povinná oznámiť súdu spolu s podaním odvolania a nie dodatočne, po stanovení termínu odvolacieho pojednávania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 237 písm. f/ O. s. p. Mal za to, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože neplatí fikcia doručenia rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 47 ods. 2 O. s. p. Právny zástupca sa v čase jeho doručovania nezdržoval v mieste doručenia, ktorú skutočnosť odvolaciemu súdu oznámil a preukázal podaním doručeným odvolaciemu súdu 23. 4. 2008. Za nesprávny považoval názor o povinnosti oznámenia tejto skutočnosti spolu s podaním odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, s ktorým sa stretol po prvý raz. Žiadal uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému je takýto opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho

vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (239 ods. 2 O. s. p.).

V danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z uvedených uznesení, preto dovolanie podľa § 239 O. s. p. prípustné nie je.

Z § 242 ods. 1 veta prvá O. s. p. vyplýva pre dovolací súd povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p., teda i v prípade, ak to účastník konania nenamieta. Preto sa Najvyšší súd Slovenskej republiky neobmedzil len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vzhľadom na obsah dovolania navrhovateľa a námietky v ňom uvedené dovolací súd osobitne skúmal, či postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v prípade, že podmienky preň neboli splnené, pretože odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (R 23/1994).

Podľa § 158 ods. 2 O. s. p. rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa doručí účastníkom konania prípadne ich zástupcom do vlastných rúk.

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že za skutočnosť určujúcu pre začiatok lehoty na podanie odvolania treba považovať deň doručenia rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa § 47 ods. 1 O. s. p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých to ustanovuje zákon a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Podľa ods. 2 (účinného do 15. októbra 2008) ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde znovu doručiť v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Citované ustanovenie upravuje zákonnú fikciu doručenia, podľa ktorej sa za tam stanovených podmienok písomnosť považuje za doručенú uplynutím trojdňovej lehoty počítanej odo dňa, kedy bola písomnosť uložená na pošte. Ide nepochybne o procesnú lehotu určenú podľa dní, za začiatok ktorej treba považovať deň nasledujúci po uložení písomnosti na pošte a ktorá končí uplynutím jej posledného dňa.

Len riadne a zákonu zodpovedajúce doručenie rozhodnutia môže vyvolať dôsledok, že sa uplatní ustanovenie § 47 ods. 2 posledná veta O. s. p., t. j. že sa písomnosť pokladá za doručенú tretí deň po jej uložení. Pri vadnom náhradnom doručení písomnosti adresátovi začne plynúť odvolacia lehota až odo dňa, keď adresát písomnosť na pošte skutočne prevezme, aj keď sa tak stalo po uplynutí troch dní od jej uloženia.

Navrhovateľ namietal doručovanie rozsudku súdu prvého stupňa v rozpore s ustanovením § 47 ods. 2 O. s. p. z dôvodu nezdržiavania sa v mieste doručenia v čase doručovania rozsudku súdu prvého stupňa.

Doručenka vrátená súdu osvedčuje miesto, čas a spôsob doručenia. Za predpokladu, že obsahuje zákonom požadované náležitosti, potvrdzuje pravdivosť toho, čo je v nej osvedčené dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Len v prípade dostatočného preukázania zo strany adresáta, že záver o predpoklade náhradného doručenia, nie je správny, nejde o účinné doručenie.

Odvolačí súd vychádzal z náhradného doručenia rozsudku súdu prvého stupňa navrhovateľovi (právnej zástupkyňi) 10. 6. 2007, od ktorého dňa začala plynúť lehota na podanie odvolania, pričom posledným dňom tejto zákonnej lehoty 15 dní je deň 25. 6. 2007 a pokiaľ navrhovateľ podal odvolanie na pošte 26. 6. 2007 urobil tak po jej uplynutí.

Z údajov na doručení o doručení rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že išlo o zásielku do vlastných rúk a že doručovateľ sa právnej zástupkyňi navrhovateľa (JUDr. Ľ. B.) pokúsil neúspešne ju doručiť 6. 6. 2007 a znovu po upovedomení o opakovanom doručení 7. 6. 2007, kedy túto zásielku uložil na pošte. Posledný deň trojdňovej úložnej lehoty uvedenej v ustanovení § 47 ods. 2 O. s. p. pripadol na 10. 6. 2007, keďže išlo o nedeľu, bolo potrebné v zmysle § 57 ods. 2 veta druhá O. s. p. za posledný deň tejto lehoty považovať najbližší nasledujúci pracovný deň – pondelok 11. 6. 2007. V tento deň, v lehote 3 dní od uloženia zásielky, si aj zástupkyňa navrhovateľa zásielku s rozsudkom súdu prvého stupňa vyzdvihla. Potom 15-dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúci deň 12. 6. 2007 a uplynula 26. 6. 2007 (utorok), t. j. v deň podania odvolania na pošte. Teda odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.).

Ak za tohto stavu odvolačí súd odmietol odvolanie navrhovateľa ako oneskorene podané, odňal mu tým možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Výskyt tejto procesnej vady zakladá jednak prípustnosť dovolania a tiež je dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie krajského súdu podľa § 243 ods. 1, 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne znova o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: